

znalců rozdělití tekoucí vody země v rybářské revíry (vlastní a složené revíry). Rozdělení toto nemusí pro všechny vodní obvody zároveň nastati, nýbrž může pro jednotlivá pořiči podle řady provedeno býti.

Za tou příčinou má c. k. místodržitelství uvádějíc jméno a ostatní bližší poměry vodních drah zjistiti:

1. které vodní dráhy, počítajíc k nim stará řečiště, výtoky odbočné a umělá (strojená) koryta, jakožto vlastní revíry se uznávají, přesně uvádějíc jejich hranice;

2. které sousední rybní vody vlastního revíru od jeho majitele dle § 12. zákona rybářského do svého revíru pojaty býti mají, by v nich zároveň rybářství provozováno bylo;

3. s kterými vodními drahami, počítajíc k nim stará řečiště, výtoky odbočné a umělá koryta, nakládáno býti má jako se složenými (pachtovními, družstevními nebo společenskými) revíry — přesně uvádějíc jejich hranice;

4. v příčině kterých vod odpadá ustanovení revírů dle § 9. alinea 3. zákona rybářského ze dne 6. června 1895, č. 62. z. z. z r. 1896.

§ 11.

Předpokládajíc, že vodní dráha požadovaná jako vlastní revír odpovídá v ohledu hospodářském požadavkům § 9. rybářského zákona ze dne 6. června 1895, č. 62. z. z. z r. 1896, má místodržitelství dotýčnou dráhu vodní, pokud nečiní se nárok na základě § 4. rybářského zákona (§ 12. tohoto nařízení) přikázati jakožto vlastní revír:

1. tomu, který dle § 5. pokud se týče 6. tohoto nařízení vykáže se lístkem rybářským pro tuto vodní dráhu, předpokládajíc, že v jednotlivém případě zvláštní okolnosti věrohodnosti tohoto průkazu nejsou na újmu;

2. ve všech ostatních případech tomu, kterého místodržitelství uvažujíc podaný průkaz uzná držitelem práva rybářského v dotýčné dráze vodní.

§ 12.

Vznesen-li byl nárok na uznání některé dosud volnému rybolovu podléhající vodní dráhy za vlastní revír, má místodržitelství rozhodnouti o tom dle obdoby ustanovení předcházejícího § 11., berouc za základ předpisy § 4. zákona rybářského ze dne 6. června 1895, č. 62. z. z. z r. 1896, a § 7. tohoto nařízení.